

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Δ' ΤΑΞΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ

A1. Νόμιζε ότι ερχόταν προς αυτόν άνθρωπος με πελώριο ανάστημα και βρώμικη όψη, όμοιος με είδωλο νεκρού. Μόλις τον είδε ο Κάσσιος, τον κυρίευσε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί το όνομά του.

Καθώς ο Οκταβιανός επέστρεφε στη Ρώμη μετά τη νίκη του στο Άκτιο, κάποιος άνθρωπος τον προϋπάντησε κρατώντας ένα κοράκι· το είχε εκπαιδεύσει να λέει τα εξής: «Χαίρε, Καίσαρα, νικητή στρατηγέ.» Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι· το αγόρασε λοιπόν για είκοσι χιλιάδες σηστέριους. Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σ' ένα κοράκι. Για πολύ καιρό κόπιαζε μάταια· Κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσής συνήθιζε να λέει «Κρίμα στον κόπο μου».

Η Καικιλία, η σύζυγος του Μετέλλου, ενώ επεδίωκε έναν γαμήλιο οινώ για την κόρη της αδερφής της σύμφωνα με τα πατροπαράδοτα ήθη, δημιούργησε η ίδια τον οινώ. Μια νύχτα, δηλαδή, καθόταν σε ένα μικρό ιερό με την κόρη της αδερφής της και περίμενε μέχρι να ακουστεί κάποια φωνή που να ανταποκρινόταν στο σκοπό τους.

B1. squalidiores
simillimum
effigies
hominibus
pariumsalutationum
diutius
mospriscus
ominanuptialia
sacellum quoddam
noctium
voce

B2. existimavisse
veniendi
aspicereris/ aspicerere
concupere
cupient
redeuntis
institutu
dic/ dicere
interesse
emisse
docuissetis
petendo
fieret
persederint

Γ1. α. Magnitudinis: είναι γενική ιδιότητας στο *hominem*
Effigiei: δοτική αντικειμενική στο *similem*
Caesaris: είναι γενική του ενδιαφερομένου προσώπου στο *interfuit*
quendam: είναι επιθετικός προσδιορισμός στο *sutorem*
sororis (το πρώτο του κειμένου): είναι γενική κτητική στο *filiae*

Γ1. β. *Eo exemplo sutor quidam incitatus est.*

Γ2. α. • «... ut corrum doceret parem salutationem»
Δευτερεύουσα ουσιαστική βουλευτική πρόταση, εκφέρεται με υποτακτική έγκλιση, γιατί στη λατινική γλώσσα η βούληση είναι απλώς κάτι το επιθυμητό, ειδικότερα με παρατατικό (*doceret*) , γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*incitavit*→παρακείμενος) δηλώνοντας το σύγχρονο στο παρελθόν. Υπάρχει συγχρονισμός της δευτερεύουσας με την κύρια πρόταση στο μυαλό του ομιλητή, καθώς η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Συντακτικά λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα *incitavit*.

- «...dum aliqua vox congruens proposito audirētur». Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική καταφατική πρόταση, εκφέρεται με υποτακτική έγκλιση, γιατί δηλώνει προσδοκία/επιδίωξη, ειδικότερα με παρατατικό (audirētur), γιατί εξαρτάται από ρήματα ιστορικού χρόνου (persedebat, expectabat→παρατατικός) εκφράζοντας το υστερόχρονο στο παρελθόν. Συντακτικά λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στα ρήματα persedebat και expectabat.

Γ2. β. Quem cum aspexisset Cassius, timorem concepit.
Η αλλαγή που προκύπτει με την χρήση του ιστορικού – διηγηματικού κυμείναι στο ρήμα της δευτερεύουσας χρονικής πρότασης. Συγκεκριμένα μετατρέπεται σε υποτακτική υπερσυντελικού. Η υποτακτική έγκλιση υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας πρότασης με την κύρια, δημιουργώντας μία σχέση αιτίου – αιτιατού ανάμεσά τους και κάνοντας φανερό το ρόλο του υποκειμενικού στοιχείου, ενώ ο υπερσυντέλικος εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Γ2. γ. Caecilia, quae uxor Metellierat.